

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek och är fritt att använda. Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitized at Gothenburg University Library and is free to use. All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text. This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

N:r 32.

Fredagen den 10 augusti 1888.

1:sta årg.

<p>Byrå: 8 Sturegatan 8 (ingång från Humlegårdsg. 19) Annonspri: 25 öre pr petitråd (= 10 stafvelser).</p>	<p>Tidningen kostar endast 1 krona för kvartalet. postarvodet inberäknadt. Ingen försäljningsförlust!</p>	<p>Redaktör och utgivare: FRITHIOF HELLBERG. Träffas å byrån kl. 9-10 och 4-5. Allm. Telef. 6147.</p>	<p>Utgifningstid: hvarje helgfri fredag. Sista numret i hvarje månad innehåller en fullständig mode- o. mönstertidning.</p>	<p>Prenumeration sker: I landsorten: å postanstalterna. I Stockholm: hos redaktionen, å Stads- postens hufvudkontor, i de större bok- lådorna samt å tidningskontoren.</p>
--	---	--	--	---

Helsovård i barnkammaren*.

Efter »Parental Commandments», 2:a uppl.

Små barn böra ej insvepas i tätt åtsittande, tunga kläder. Dräkten skall vara lätt och porös samt kunna öppnas utan svårighet.

Ett barns ansigte får ej täckas med en slöja, hvarpå finnas stora, täta prickar. Den vänjer barnet att skela.

Man må tillse, att huden ej lider af band, sömmar eller veck af tyget.

Ett litet barn får ej hållas i sittande ställning utan att ryggen stödes; det bör så godt som alltid befinna sig i hvilande ställning.

Kroppen bör hållas ordentligt ren och ögonlocken badas med rent vatten.

Varna barnpigan, att hon ej agar det lilla barnet, därför att det skriker.

Det är skadligt att väcka barn plötsligt och taga upp dem för att visa dem.

Först när benen äro i stånd att bära kroppen, bör man försöka att lära barnet gå. Helst bör man uraktlåta dessa försök. Öfverlemnadt åt sig sjelf, skall barnet snart på egen hand lära sig det.

Kall eller varm mjölk är ej nyttig; den bör ungefär vara af kroppens värme-grad.

Då de första tänderna äro framkomna, bör barnet få något att tugga på.

Knappnålar, spik, knifvar, tändstickor,

saxar, koppar med varmt vatten och dylika saker få ej finnas så nära, att barnet kan räcka dem.

Plötslig afvänjning är skadlig. Mellan sjette och nionde månaden sker afvänjningen så småningom.

för oro, upphetsning eller öfveransträngning. Lef sjelf sundt och ditt barn skall trivas. Njut riklig sömn, frisk luft och rörelse i det fria.

Mycket te eller kaffe är ej bra under amningen. Ren chokolad är att föredraga.

Vin och öl, i synnerhet bayerskt, bör endast brukas med läkarens tillåtelse och i enlighet med hans förordnande.

Vid inträffande sjukdomsfall böra amma och barn så mycket som möjligt isoleras; desinficerande medel böra då rikligt användas.

När barnet är mätt, bör det hafva ro.

Det får ej ligga hos amman eller modern, utan skall hafva sin egen bädd.

Det bör erhålla sin föda på bestämda tider.

Mjölken får ej bli stående i difflaskan; denna skall strax efter begagnandet sköljas ren.

Små barn böra ej vistas ute efter solnedgången eller tagas ut i kallt och dimmigt väder.

Glöm ej det ljumma badet hvarje morgon.

Det är skadligt att sätta på barnen varma mössor under det tandsprickningen försiggår, enär hjernan, som under denna tid är särdeles ömtålig, lider deraf.

Man bör akta på, att solen ej skiner rakt i ögonen på dem; likaså, att ej nattlampans sken faller på deras ansigte.

Ett barn bör ej sändas i säng, då det är vid dåligt lynne, och — ej erhålla en sak, därför att det skriker efter den.

Sök ej att väcka ditt barns aptit genom att gifva det läckerheter.

Viktoria Benedictsson.

(Ernst Ahlgren.)

Fuktiga kläder, våta paraplyer och tvätt-saker få ej finnas i barnkammaren. Hvarje plagg skall vara torrt och väl luftadt.

Barnkammaren får ej vara öfverfylld med möbler, hvari det samlas dam och smuts. Den, som ammar ett barn, får ej utsättas

* Ur det i veckan utkommande arbetet »Våra barns framtid».

Rum med stark gasbelysning äro osunda. För mycken värme stör barnets sömn.

Mjuk flanell begagnas närmast kroppen. Var mycket försigtig med användandet af afförande medicin och begagna ej rogifvande medel, när de äro otåliga och ej vilja sofva.

Först när barnet är fem år, får det begagna gunghästen.

Uppmärksamma tänderna, hvilka äro så viktiga för födans tuggning och matsmältningen.

När tandsprickningen börjat på allvar, kan du begynna med afvänjningen.

Dagligt användande af såpa eller tvål vid tvättningen är ej nyttigt, ty huden beröfvas derigenom sin oljaktiga betäckning.

Mins, att barnet är *ej alltid* hungrigt, då det skriker.

Bruka ej medicin under tandsprickningen annat än efter läkares ordination.

Barnets ben och fötter få ej besväras af för långa kläder. Det bör hafva godt utrymme att röra och sträcka de små benen.

Akta väl på, att kakelugn och fönster ej kunna åtkommas.

Skummjolk är ej nyttig för de små, men gif dem rikligt med sund och ny mjölk.

Ny potates är ej nyttig för dem.

Barnen få aldrig lockas att äta mera än de önska.

Lukt af målarefärger är osund för dem.

Ombesörj att vattenbehållare och filtrerapparater rengöras ordentligt och regelbundet.

Renlighet är barnets halfva lif; håll derför dess händer, fötter och armhålor väl rena.

Var ej för hastig med att låta draga ut dess tänder.

Vi se mångt från födseln svagt barn blifva sundt och kraftigt genom omsorgsfull vård, under det mångt af naturen friskt och starkt tvinar bort och dör, i följd af dålig och oförnuftig behandling.

Gif ej edert barn sammansatt föda, sylter, grönsaker, puddingar eller sötsaker.

God mjölk är af alla lifsmedel det bästa och naturligaste.

Sörj ej mera för din hästs och din hunds goda näring än för ditt eget barns.

Feta pomador och oljor göra ej håret någon nytta; detta får ej växa för långt eller krusas.

Håll ögat på barnjungfrun, så att hon ej skakar och kör emot med vagnen, står stilla och gapar på butikfönstren eller låter vagnen stå på gatan, under det hon håller sqvaller eller samtalar med »sin kusin».

Var icke snål med leksaker och andra medel till nöje och tidsfördrif.

Barn, som få värma händer och fötter vid kakelugnen, få lätt frost i dem.

Håll dem öfver hufvud taget från eld och låt dem ej leka i närheten af kakelugnen.

De böra gå tidigt till sängs och hafva låg hufvudgård.

Naturligtvis bör man sörja för ren och frisk luft i sofrummet. Ett barn bör ej få sofva hos tjänstflickan eller hos främmande. Hvarje flicka eller gosse bör hafva sin egen säng.

Gasbelysning bör aldrig tålas i ett sofrum.

Stoppa ej för hårdt till om dem i sängen och se till, att ej ansigtet borras ned, så att de ej kunna andas fritt.

Dunkläder duga ej åt barn; de skola hafva krollspintmadrasser.

Äldre barn skola ej tillåtas att läsa i

sängen. Under sjukdom lemnas endast undantagsvis tillåtelse dertill.

God sömn är lika viktig för barns välbefinnande som god föda.

Tidigt i säng, tidigt upp och om möjligt ut i det fria är en gyllene regel.

Är lynnet dåligt, äro de vresiga och elaka, är orsaken ofta störd matsmältning; glöm ej det.

Låt dem lefva af enkel, väl lagad föda och ej af sammansatta, hetsande rätter.

Den präktigaste bulldogg, som uppfödes med fina rätter i öfverflöd och lätja, skall snart förlora sitt naturliga mod och sin naturliga liflighet.

Barnet skall läras att tugga sin mat och ej sluka den.

För mycken och för tung mat gör barn »tjockhufvade»; men du bör ej anse det »simpelt» att barnen äro matfriska och taga dugtigt för sig.

Noggrann ordning bör iakttagas med afseende på barns måltider och softider.

Låt dem ej anstränga sig häftigt strax efter en ordentlig måltid.

Sök att hålla deras fötter varma och deras hufvud sval.

Allt njutande af spirituösa eller hetsande drycker, hvad de nu må heta, skall förbjudas dem. Hafva de i barndomen vant sig dervid, alstrar det svaghet och sjuklighet af flerehanda slag, liksom det ock moraliskt försvagar dem. Vill du hafva bevis, så gå till en anstalt för sinnessjuka eller ett fängelse.

Barn må vänjas vid att äta salt i sin mat, men akta sig för kaffe, te — i synnerhet starkt — och sötsaker.

Renlighet är för kroppen hvad gudsfruktan är för själen.

Gör ej dina barn till drifhusplanter; kela ej med dem: du förminskar derigenom deras kraft att »stå emot».

Var ej för snar att öppna medikament-skåpet.

Spana efter upphovet till hvarje obehaglig lukt i huset.

Slarvig klädsel må ej tålas, men barn böra ej heller vänjas vid att lägga för mycken vikt vid kläder.

Om en af föräldrarna dör, skall man ej skynda sig med att göra dem till styfbarn.

Din dotter bör alltid, stående eller sittande, hålla kroppen rak och axlarna lika.

Hurudan din ställning än är, bör du ej glömma, att din dotters förnämsta dygd är att kunna förestå ett hus.

En flicka skall aldrig tillåtas att förderfva sin helsa och figur med ett snörlif.

Dåligt ventilerade barnkammare skada mera än någon tänker.

Stäng icke solskenet ute, derför att du fruktar att dina möbler skola taga skada. Det är bättre, att möblerna mista sin polityr, än att barnen förlora sina friska kinder.

Skona dem från trånga skodon, hvilka kunna förderfva fötterna för hela lifvet, och likaså för hårdt åtsittande strumpband, hvilka hindra blodets cirkulation och derigenom åstadkomma stor skada.

Unga flickor må ej stängas för mycket inne; de böra ej heller hållas för strängt i hemmet.

Varna dem för bruket af hårvatten och hårfärger; dessa förderfva oftast håret.

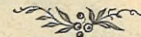
Förbjud dem höga och spetsiga klackar.

Det är mycket lättare att förebygga en sjukdom än att bota den. De flesta barn blifva sjuka af försummelse.

Af den million barn, som födes hvarje år, dö ungefär 250,000 innan de uppnått 5 år. Detta förhållande bör väcka alla föräldrars allvarliga uppmärksamhet. Barn äro särdeles känsliga både för goda och för onda påverkningar. En hufvudsak är och blifver: *rent vatten och god luft*.

Lägg mera vikt vid helsostillståndet än vid utseendet.

Det finnes tre utmärkta läkare, hvilkas råd I alltid skullen lyssna till. De äro — doktor Diet, doktor Hvila och doktor Godt lynne.

Viktoria Benedictsson.

(Ernst Ahlgren.)

Vi meddela i dag den hädangångna författarinnans porträtt efter en fotografi från Kongl. Hofotograf Hansens atelier i Köpenhamn, då vi tro, att våra läsarinor gerna ville se den talangfulla skriftställarinnans drag.

Hvad hörer till ett ungt äktas pars bosättning?

Prisbelönt vid Iduns tredje pristäffing.

När två unga funnit hvarandra, blir ganska snart deras största gemensamma intresse att i tankarna ställa i ordning sitt blifvande hem, och att drömma sig det så vackert och smakfullt som möjligt. Och som första bosättningen, om äfven tillökt och förändrad, dock varar hela lifvet igenom, är det ju naturligt att man genast i början vill ha den så bra som möjligt. Jag vet att mången nu för tiden hyllar den äsigten, att de unga böra skaffa blott det allra nödvändigaste, för att sedan så småningom komplettera hemmet, och att detta bör göras sedan makarne tillsammans praktiskt pröfvat hvad de anse behöfligast, men i ett hem der mannen är fullt upptagen och den unga hustrun behöfver alla sina krafter, för att hinna med och sätta sig in i de nya pligter hon fått, blir detta rätt besvärligt. Äfven händer det, att om den oundgängliga utgiften för bosättningen ej göres på en gång, penningarne åtgå till annat och hemmet blir lidande derpå.

I vanliga fall anses till ett enkelt bekvämt hem höra: sal, förmak, sängkammare och herrns rum, i sammanhang med hvilket ett om än aldrig så litet toilettrum bör finnas. Slutligen kök och jungfrukammare.

Till salmöbler passa bäst mörk ek och bör der finnas en skänk, (12) stolar, ett större fyrkantigt matbord samt serveringsbord. Stolar, med fyrkantiga ryggar och sitsar klädda med skinn äro vackra och varaktiga, och om man ej köper dem färdiga, utan beställer dem oklädda t. ex. från snickerifabriken i Arboga, och så sjelf låter kläda öfver dem, falla de sig ej dyra. I salen passa ej ljusa eller hvita gardiner; der taga sig mörka sådana af kläde eller annat tjockt tyg bäst ut. En taklampa är nödvändig, der ej gas finnes.

Förmaket kan visserligen betraktas som en onödig lyx, men är det ej enligt min äsigt. Man behöfver alls ej taga det vackraste, största eller ljusaste rummet till förmak, men ofta är det af vikt att disponera ett rum, der familjen ej i hvardagslag vistas, och der främmande kunna mottagas, utan att herrn i huset blir oroad.

Här finnes ett rikt fält för den unga fruns smak och fantasi. Med ytterst ringa omkost-

nader kan ett enkelt förmak, ordnad af en artistisk hand göra ett behagligare intryck än dyrbara tyger och möbler åstadkomma. Finnes blott en soffa, några stolar och ett divanbord är det tillräckligt, sedan kunna småbord öfverklädda med plysch eller annat tyg, blommande växter i krukor flätade af vide, artistiskt ordnade draperier fylla tomrummen och göra en utmärkt effekt. Med enkla materialier kan man själf ofta öfverträffa tapetseraren, men omtanke och en viss händighet fordras, om ansträngningarne skola krönas med framgång. I allmänhet brukas i förmaket en på golfvet fastspikad brysselmatta, men kan man bestå sig en s. k. smyrnamatta är den både mjukare och behagligare, och mera praktisk, då den ligger lös och emellanåt kan tagas af och piskas.

Är unga frun musikalisk anser hon ett pianino för en nödvändighetsartikel, och kan hon efter behag ställa det i salen eller förmaket; i salen är musikrummet ofta bäst, då inga mattor eller draperier förtaga ljudet, men för åhörarne af musiken är förmaket vida angenämare att vistas i.

Herrns rum är äfven hvardagsrum; der trifves och arbetar man bäst, och möblerna böra der i första rummet vara bekväma och ändamålsenliga, gerna enkla och bastanta.

Några stora stolar, en chaise-longue, herrns skrifbord och skrifstol, ett bokskåp, ett större bord med lampa och matta under bordet; för fruns räkning en symaskin från Husqvarna, ej trampsymaskin, ty den tar mera rum och är ej helsosam att använda i längden, se der hvad som främst hör till hvardagsrummet. I stället för de vanliga länstolarne har jag funnit prydligast de skånska korgstolarne, som fås hos Korgmakaren Rasmussen i *Åby* adr. Klippan för ett pris af omkring 10 kr stycket. De kunna lätt klädas hemma och prydas med ett hemmagjordt arbete.

Gardinerna böra vara mörka, t. ex. gröna, hvilken färg bäst tål vid cigarrök och i öfrigt är hållbar.

Så ha vi *sängkammaren*, som är lätt möblerad med de nya vackra engelska jernsängarne, en lavoar med marmorupsats, ett par stolar, nattduksbord och toaletthyra med spegel. Finnas ej garderober, får ett klädskaup anskaffas. En mörk skotsk matta, som täcker hela golfvet, är tillräckligt fin och passande.

Komma vi till *köket*, så är en jernspisel från Husqvarna bland de bästa och der hör, förutom en mängd småsaker, som ej kunna upp räknas, några kopparkastruller, men de flesta kokkärlen äro bäst att anskaffa af de s. k. Ryska emaljerade kärlen, som äro gråspräckliga, ej de svenska svarta och hvita, som lätt spricka.

Till *linneskåpet* anser jag höra:

12 par finare linnelakan med örongott,
2 dukar af damast med servetter för 12 personer.

12 dukar af t. ex. jacquard med servetter för 12 personer,

6 mindre dukar,
6 dussin skänkhänddukar,
2 dussin dambanddukar,
4 dussin finare handdukar,
4 dussin enklare handdukar.

Detta förutom nödigt linne åt folket.

Fullständig servis af engelskt porslin för 12 personer, glasservis för lika många. Nysilfver, svenskt, är nu för tiden så vackert och hållbart, att det nästan ersätter det äkta.

Väl fattas mycket för att göra denna uppsats fullständig; dock anser jag detta vara det egentliga, som hör till en mindre bosättning.

Beth.

Bäcken och blomman.

En sommarsaga af F. M. C.

Djupt in i skogens dunkel i mossans
gröna krans
en blomma växte skön och frisk
som dagen.
Då kom den ytra bäcken och på hans
muntra dans
hon blickade så undersamt betagen.

För en sekund den djerfve vid lilla blom-
mans fot
sig lade smekande och ömt och stilla
samt hviskade förföriskt: »O, tag min
hyllning mot!
Och kom till mig, du undersköna lilla!

Du är för skön att blomstra så gömd,
så utan namn;
Till frihet, sol och ljus jag vill dig föra.
Dig ut i vida världen jag bär uti min
famn,
kom följ mig blott! Jag dig vill lycklig
göra.»

Och lilla blomman lyssnar — och sko-
gen blit så trång.
Till ljus och frihet vill hon bäcken följa.
Den sköna vida världen nu skall hon
se en gång.
Och snart hon gungar glädtigt på hans
bölja.

Från dystra skogen hastar han se'n med
hejdlös fart
och hvarje hinder djerft han öfvervinner,
men svindlande den lilla hörs bittert
klaga snart,
Då i hans hvirvel stundom hon försvinner:

»Du lofvade mig föra till frihet, sol
och ljus,
och quäfd jag i ditt kalla sköte blifver.
Du lofvade mig lycka, och i ditt vilda
brus
du mina späda hjertblad sönderrifver!»

Men af den ystra bäcken hon förs allt
längre bort.
Och snart dess klagan icke mera höres;
men till en stilla strandbädd af svallet
inom kort
en liten krossad skogens blomman föres.

Dagsländan.

Nog har du hört talas om dagsländorna, dessa flyktiga, luftiga, skimrande varelser, som födas med solen och som dö med den? Vid ett skogskransadt, träskartadt vatten söka de vanligen sitt hemvist. Med solens första strålar födas till ett kort lif myriader varelser der nere vid den lilla, mörka sagofulla skogsjön. De lyfta pröfvande de lätta vingarne, undrande blicka de ut i den obekanta, skimrande värld, som ligger framför dem. De sväfva lyckliga och jublande i det klara solskenet; hvad bekymrar dem deras lufs korta varaktighet, de lefva som månet människobarn endast för stundens fröjd. Hvilket lif! hvilket jubel! hvilken rörelse! Beundra deras genomskinliga vingars mångfärgade prakt; betrakta dem, men vidrör dem ej, du förkortar då deras dagslånga tillvaro. Skulle man tro att dessa rörliga, jublande varelser innan natten faller på ej mer finnas till. Se de sväfva ännu så sorgfria, de lefva i ett glädjerus, deras vingar bära dem ännu så kraftfullt. Men solguden förer sina ilande skymlar mot vester. Dagsländans vingar mattas; berusad, som hon är af lust och glädje märker hon det ej; ännu i döden jublande sjunker hon ned, hon har älskat och njutit, lifvets fullhet har hon känt, hur kort det än var, vingarne röras allt mattare, hon hvilar nu på det mjuka saftiga gräset. Solvagnen har nu endast lemnat en lång, strålände ljusfära efter sig, med sista glimten af den slocknar också dagsländans lif; snart betäckes hon af sina syskons kroppar; de ha alla känt samma lif, samma glädje, samma aftyning som hon. Det är en dagsländans historia, en annan skall du få höra.

Jag såg en gång ett barn, en flicka, en elflik varelse, hon hade ännu ej sett trenne vintrars snö, ej trenne somrars sol. Såg du ej henne med? Hur skimrade ej hennes lockiga hår i solen alldeles som dagsländans vingar, det låg som spunnet guld kring hennes rosiga ansigte. Såg du ej de stora, djupblå, undrande ögonen med sina långa, mörka fransar; de blickade så frågande ut i världen, som skulle de redan nu kräfva ett svar på lifvets gåtor. Och den genomskinliga hyn, hvars färg kom och gick vid minsta sinnesrörelse, den fjäderlätta gången, de näpna behagliga rörelserna, de knubbiga små armarna med sina ringar kring händerna, ja och det der medfödda lilla koketteriet paradt med trots, som så oemotståndligt hänförde hvarje hjerta, nog såg du det, såg? Såg du det, skall du aldrig glömma det.

Hon sprang lekande omkring på ängens blomstermatta, själf var hon den skönaste, den älskligaste blomman der. Mig tycktes att de ljufvaste blomster måste spira upp hvarhelst hennes strålände blick föll, så värmande, så lifgivande var glansen deri. Hennes barnsliga jolter med blommorna förstod jag ej, må hända förstodo de henne, det föreföll, som nickade de åt henne, der hon dansade fram. Hon ville fånga en tjäril, den fångslade henne med sin färgprakt; hon ilade efter den, den undflydde henne; hon blef stående, en stund blickade hon forskande kring sig; plötsligt fick hon syn på en fager ängsblomma, fjärilen var glömd; hon glädde sig nu endast åt sin nyfunna skatt. »Lyckliga leende barn» tänkte jag, »du glömmet allt för ögonblickets fröjd» och mitt hjerta krympte samman vid tanken på den smärta, som lifvet en gång också skulle bjuda denna tjusande varelse. Jag lemnade henne glädjestrålände, jublande, sina föräldrars högsta jordiska skatt. Efter en tid återsåg jag henne; hur olika nu mot förr.

Rosenknoppen var bruten, det leende, dansande barnet försvunnet.

Hon var sjuk, det gullockiga hufvudet hvilade på den hvita bädden, hennes förr så strålande öga var slutet, ibland såg hon matt upp, hennes blick sökte föräldrarna, som öfvervåldigade af sorg knäböjde vid hennes bädd. Hennes läppar rörde sig. Talade hon nu på sitt barnsliga språk med Honom, som hon snart skulle gå till, som hon förr jollrat med sina kära blommor? Jag förstod det ej. Hon såg åter upp, hur förvandladt blef ej hela rummet. Så dystert, så mörkt hade det synt mig vid min ankomst, nu var der idel ljus. Var det hennes blick, som åstadkom denna förvandling? Ja helt visst, en himmelsk klarhet strålade derur. Jag tyckte att döden kom ej som den stränge liemannen med lien, nej som en skön engel, medförande en stråle af den himmelska glans, som omgaf honom i hans hem. Hon såg honom visst, hon log. Anade hon redan den glädje, han skulle föra henne till? Ännu en blick på de sörjande föräldrarna och dödsengeln hemtade jordens korta lån till baka. Hon var borta, men den klarhet, som den himmelska budbäraren medfört dröjde ännu kvar. Hon hvilade der så leende, så lycklig, så förklarad. Det var också en dagsländas lif, hon började dock eu tillvaro efter denna, lyckligare, längre än den hon lemnat. Hon slapp brottas med lifvet; dess dunkla ofattliga gåtor skulle ej grumla hennes rena själ. S. E.

Hos postmästarns.

S är en landsortsstad i Sverige och en liflig stad till på köpet. Den staden har som andra sina märkvärdigheter: den har sin kyrka med en vacker predikstol, på hvilken alla apostlarna äro utskurna i trä — den har sitt rådhus (i götisk stil!) och så har den sitt postkontor.

Ja, det var just *postkontoret* vi skulle tala om — eller, rättare sagdt, om *postmästarn*. Begäfvad med en hög, ståtlig gestalt, böljande, patriarkaliskt skägg och genomträngande blå ögon, hade denne länge varit föremål för flere af stadens ungmörs stilla längtan och ljufva hopp.

Postmästarn hade sina egenheter: han var ovanligt uppriktig («oförskämd» sade mängen) och var, som det påstods, pedantiskt ordentlig, men han hade, som sagdt, ett ståtligt yttre och hvad som var ännu bättre: ett förtjusande och komfortabelt hem.

I en sådan liten stad känna alla hvar andra; följaktligen visste alla, att postmästarn på onsdagen en viss vecka skulle ha bjudning — eller egentligen icke *han*, utan hans syster Barbara, en präktig — om ock något talför — qvinna på andra sidan »50».

»Hvem var bjuden?» — det var en fråga, som upprörde snart sagdt hela den qvinliga delen af samhället. Emellertid kom onsdagen — och med den den mycket efterlängtrade bjudningen.

Alla infunno sig på slaget 5: att dröja en minut öfver tiden visste alla vore ju rent af att kasta bort lyckan. Alla vore äfven klädda i ljusa och högst ungdomliga dräfter; postmästarn tyckte om ljus och friskhet.

Fröken Barbara hade ett riktigt göra att välkomna alla, men det var ett »kärt besvär». Så slogo damerna sig ned; kaffe med en mängd olika småbröd och annat bakverk bjöds omkring — och så kom samtalet i gång.

Nå, ämne fattades då icke. Det hade verkligen hänt något i den goda staden: fröken

Granström, det qvinliga biträdet på posten, hade af flere personer varit sedd qvällen förut promenerande med en herre!

»Hvad säger du, söta Barbara, om den nya skandalen?» frågade stadens qvinliga qvickhufvud, fröken Forssell, »nog hörs det på *namnet* att fröken Granström är från *skogen*, men så bär hon sig också så åt, ha, ha, ha!»

»Käraste ni, jag har visserligen hört det, men det kan väl knappast vara möjligt? Här i vår goda stad har man större fordringar på det passande än så!» — Och fröken Barbara såg mycket nyfiken, men också helt skälmsaktig ut.

»Ja, du säger så, du, Barbara, men tiderna äro förändrade, ser du,» utbrister fru Kinblad och kastar en något svärmodig blick bort mot ett hörn af rummet, der hennes dotter, fröken Helena — det musikaliska snillet! — med stor säkerhet yttrar sig om »den der Granströms» förbrytelse.

»Hvad talar herrskapet om?» frågar postmästarn, som nu först gör sitt inträde, »förmodligen om något intressant; damerna se så lifvade ut!»

»Jo,» skyndar Helena sig att svara, »om fröken Granströms märkvärdiga — ja, rent ut sagdt — oförsynthet att promenera med en herre — aldeles ensam.»

»Ja, men, mina damer, hur vet man att det var en *främmande* herre — kanske det var någon af stadens ungherrar!»

»Hur kan postmästarn ens tänka något sådant?» frågar den svärmiska fröken Fryklund, i det hon kastar ett tränande öga på — kaffepannan och ett på postmästarn, »det vore i sanning än mera fasligt!»

»Kanske postmästarn tycker hon är vacker; hon har ju de der sömniga ögonen och sinliga läpparna, som Zola påstår att herrarna tycka om?» inföll fröken Säfberg, stadens literära ljus.

»Mina mer eller mindre älskvärda damer», sade postmästarn på sitt vanliga originella sätt, »dragen ej in mig i edra tvister, utan låten mig förbli åhörare!»

»Tvister!» upprepade alla damerna i korus, och fröken Helena, som satt sig vid pianot och börjat slå an några sakta, längtande ackord, fortsatte: »I afseende på fröken Granström tror jag ej någon olika åsigt råder, åtminstone bland damerna här!»

Ett allmänt mummel af bifall hördes.

»Kära Helena lilla, spela ett stycke för oss och låt oss glömma den der ledsamma orostifterskan», bad fröken Barbara.

Damerna hade nu ordnat sig med sina arbeten i salongen och lyssnade, under dämpadt samtal, till fröken Helena, som nu på pianot utförde ett smäktande »salongsstycke». Nästan alla kastade då och då oroliga blickar på postmästarn, som närmat sig pianot, för att vända bladen åt fröken Helena — och de började äfven hviska till hvar andra att sådant der flackt, ytligt klingklav väl aldrig kunde anses för *musik* — då en tjenstflicka inträdde och anmälde att fröken Granström var der ute och frågade om hon vore välkommen.

Nu uppstod det lifligaste samtal; den ena af damerna öfverröstade den andra — ty alla ville yttra sig öfver denna oförsynthet.»

»Nej, så oartiga kunna vi ej vara» — och fröken Barbara skrattade, som om hon tänkt »på något mycket lustigt — att vi låta henne stå i tamburen. Bed fröken stiga in!»

Jungfrun gick ut — och strax derpå visade sig den unga damen, som i sin smakfulla, men enkla drägt, såg skär och *franche* ut, som den unga våren — något som alla damerna motvilligt inom sig medgäfvade.

Fröken Barbara skyndade hjertligt emot henne och önskade henne välkommen — hvilket väckte allmän häpnad — hvarpå postmästarn bad att några ögonblick få taga damernas uppmärksamhet i anspråk.

Ögonblickligen uppstod djup tystnad i församlingen.

»Ett ämne, som i afton upptagit våra tankar och tungor är — fröken Granström.»

Alla damerna häpnade öfver detta nya bevis på postmästarns »originalitet»; somliga trodde att han helt rätt och slätt ämnade utvisa den brottsliga.

Alla sneglade bort åt fröken Granström, men den djerfva hade tydligen förlorat all blygsel; hon hade antagit en riktig frimodig, oskyldig och på samma gång skälmsk min.

»Hvilka äro de damer, som instämna i de af fröknarna Kinblad, Säfberg och Forssell fälda yttrandena?» fortsatte postmästarn.

Efter denna fråga uppstod djup tystnad.

»Som jag finner, att ingen af de andra damerna tyckes vilja instämna, får jag förklara, att det gläder mig på det högsta, eftersom dessa damer då förmodligen ej ha något emot att umgås med fröken Granström, äfven sedan hon blifvit — min *hustru*.»

Dessa enkla ord utöfvade på samtliga damerna — med undantag af fröken Barbara, som var invigd i hemligheten — en snart sagdt bedöfvande verkan!

Postmästaren fortsatte: »Jag får nu således presentera min fästmö. Vi förlofvade oss i går — och det var jag, som i går qväll var Nellys mystiska kavaljer.»

Med dessa ord gick postmästarn fram till sin fästmö och kysste henne hjertligt. Samtliga damerna skyndade att göra detsamma — äfven *de tre fröknarna*, under ifriga böner om ursäkt för deras »lätt förklarliga misstag» — och att uttala sina »varmaste och uppriktiga» välönskningar, som den unga fästmöns mottog på det älskligaste sätt.

Så slutade allt »godt och väl», men många vore säkert de tårar af harm och missträkning, som den följande natten fick bevittna.

Detta var historien om postmästarns förlofning, som inträffade för ej så länge sedan och då väckte stor sensation. Den låter ännu tala om sig i den goda staden.

Sjelf anser postmästarn denna episod som ett af sina lyckligaste infall.

Kleopatra.

Resultatet af Iduns tredje pristäfving.

Innan den utsatta tiden hafva 39 täflingskrifter ingått. Af dessa hafva 9 till ämne tagit *första* frågan: Huru skall en ung qvinna bäst utbildas till en ung husmor? — 5 den *andra* frågan: Hvad hörer till ett ungt äkta pars bosättning och huru böra kostnaderna ställa sig härför, a) då familjen har 2,000 kr. i årsinkomst, b) 4,000 kr.? — samt 25 den *tredje* frågan: ett för Idun lämpligt poem om högst fem verser.

Den poetiska afdelningen är sålunda den kvantitativt öfvervägande, men — vi måste tyvärr konstatera faktum — den i kvalitativt hänseende sämst tillgodosedda. Ett eller par poem kunna möjligen med någon retuchering användas. Intet är dock af sådan beskaffenhet, att det med fog kunnat tilldömas det utsatta priset.

Hvad beträffar de båda första frågorna, så hafva de visserligen framkallat några gan-

ska värdefulla uppsatser. Ingen af dem har dock företett sådana egenskaper, att *hela* det utfästa priset kunnat den samma tilldelas. Antingen gå uppsatserna utom ämnet, eller ock hafva de uppställda frågorna ensidigt behandlats. I samråd med den dömande komitéen har redaktionen därför beslutit dela prisen i första och andra afdelningen i tvänne hälfter på så sätt, att i första afdelningen signaturerna *Silah* och *Ebon* erhålla vardera femton (15) kronor samt i andra afdelningen signaturerna *Belh* och *Ebon* tio (10) kronor. Derjemte har redaktionen beslutit utdela tredje afdelningens pris 10 kronor såsom ett extra pris i första afdelningen åt signaturen *E—t*.

Ofvanstående signaturer torde till redaktionen med snaraste insända sina fullständiga adresser.

De belönade uppsatserna komma att efter hand införas. Början göres i dagens nummer med *Belhs* svar å andra frågan.

Redaktionen.

Två kyssar.

Novellet af HUGO KLEIN.

(Forts.)

»Lille gispelaren?»

»Emedan han är så grå och förtorkad, som lille gispelaren, hvilken någon gång uppenbarar sig på Pinerolos berg och spelar giga, när det är krig i sigte. — Vi flickor i Pinerolo kalla honom så, och han blir rasande, när han hör det öknamnet.»

»Är den unga grefvinnan vacker», frågade jag plötsligt.

Anita rynkade näsan.

»Hm,» sade hon föraktligt, »en stads-skönhet.»

»Alltså icke så vacker som du?»

Den lilla tackade mig med ett vänligt leende för komplementen.

»Den stackarn är för resten att beklaga», fortfor hon pratsamt. »Hon bevakas som en fånge af de gamla mamsellerna. Man vaktar henne, som vore hon en prinsessa. Man säger, att hon icke vågar taga ett steg utom villan, hon har ingen vän — o, min gud, det kunde hon just behöfva!»

Den medlidsamma Anita log och jag anmärkte, att hon hade det bättre, då hon väl kunde förvärfva sig så många »vänner», hon ville; alla män i Perosa måste säkerligen falla ned inför hennes fötter.

»Främlingar också?» frågade hon försåtligt.

»Naturligtvis», svarade jag utan betänkanke; »de fram för allt! — Fröken har alltså ingen vän?» tillade jag listigt.

»Det fins nog många, som hon faller i smaken», sade Anita; »men det är just icke rådligt, att fika efter henne och därför håller man sig på vederbörligt afstånd. Förra året var det en ung officer i Perosa, som grundligt förgapat sig i henne. Han ville spela henne ett bref i händerna, men det föll i händerna på lille gispelaren, som falskeligen besvarade det i hennes namn och lockade den stackars löjtnant Leonardo i ett bakhåll. Der hetsade det grå odjuret en vild engelsk bulldogg på den unge mannen; hunden kastade honom till marken och hade så när på det gräsligaste sönderslitit honom. Lyckligtvis hade löjtnanten en revolver med sig och sköt besten för pannan. Historien väckte mycket uppseende och contessan lemnade till och med på en tid Perosa för att det skulle hinna blifva tyst med pratet. I villau vågade de icke en gång anställa några

klagomål mot löjtnanten. Den stackars Leonardo var kurerad. Men äfven lille gispelaren erhöill en god lexä; då han ville lägga sig till med en ny dogg, befalde polisen honom att hålla hunden i band.»

Det undföll mig icke, att löjtnantens historia lände min sak till fördel. För öfrigt tackade jag himmelen, att Leonardo i fråga före mig inträngt i villan, emedan det eljes varit all sannolikhet för att jag fått profva på doggens tänder.

Emellertid hade klockan blifvit 3 och jag begaf mig på väg till polisens embetslokal, som låg i omedelbar närhet. Den svartögda Anita måste jag lofva att komma tillbaka och gaf hon mig för den händelsen hopp om en bågare vin af allra bästa slag.

En misräkning bereddes mig genom att jag ej vid inträdandet i polislokalen upptäckte den sköna. Deremot igenkände jag vid första blicken efter Anitas beskrifning den gamle hofmästaren, som tydligen var der som befullmäktigadt ombud. Det var verkligen en förtorkad liten karl, hos hvilken allt tyckte vara grått: grått hår, gråa, hvassa små ögon, grått skägg, gråa kläder, en grå hatt i handen. Karlen var så påfallande grå, att man fick medgifva, att han för ett människobarn i det sköna Italien måste ha något spökaktigt med sig. Måste man icke befara, att den sällsamma uppenbarelsen plötsligt skulle smälta bort i luften som lille gispelaren på bergsspetsarne, när han spelat sin olycksbringande melodi? Men trots sitt originella utseende gjorde gestalten icke något hemskt intryck; såsom den lille karlen beskäftigt rörde sig, som han talade och regelbundet nickade med hufvudet — det gjorde ett utsägligt komiskt intryck och påminde om de små pappgubbar, vi som barn lekte med. Men till dvergarnes slägt hörde ändock den lille mannen — bevakade han ej som de en dyrbar skatt?

Polisdomaren erbjöd en icke oangenäm motsats till min åklagare och gjorde det behagligaste intryck på mig. Det var en ung man med benägenhet för embonpoint och ett bredt godmodigt ansigte. Den egendomliga sak, hvori han nu skulle intervensera, fick man väl tillskrifva, att i detta lefnadsglada ansigte låg ett sarkastiskt drag, som förråde en hemlig tillfredsställelse med detta pikanta mål.

Under det domaren affärsmessigt frågade oss om namn, stånd och karaktär, sökte han något under sina handlingar och sköt dervid ett bredt, gult häfte åt sidan. Dervid kom en liten täck, ljusbrun handske i dagen, något, som kom den lille hofmästaren att rycka till. Han ville bemäktiga sig den, men handsken låg för nära bordskanten, gled ner och föll till golvet. Det skedde i min närhet, jag tog upp den och räckte den till poliskommisariern, hvarvid jag märkte, att en utsökt, svag parfym strömmade ut från den fina handsken. Tillhörde den kanske en väninna till den galante polisdomaren? Eller en vacker anklagad, som kort förut försvarat sig på detta ställe och låtit handsken stanna kvar af glömska? Eller en åklagerska? Kanske min törnrösprinsessa? Min gissning var riktig, ty polisdomaren kastade en snabb blick på hofmästaren, obeslutsam om han genast skulle lemna honom handsken... derpå lade han den något afsides på den gröna duken... Intet tvifvel, min sköna hade varit här för att söka upprättelse...

Formalitetserna voro undanstökade och domaren uppmanade hofmästaren att förebringa sin klagan. Den lille grå karlen hade endast väntat på denna uppmaning. Med hes stämma och otrolig munvighet började han ett passioneradt anförande.

Dessa *Tedeschi*, så sade han, trodde sig i ett främmande land kunna göra hvad som helst. Bevis härför förevarande fall. Denne tysk der hade som en röfvare inträngt i en främmande villa och hade omfamnat och kysst en ung dam, dotter till hans herre, grefven, trots hennes häftiga motstånd. Endast hennes beskyddares hastiga mellankomst hade skyddat henne från vidare misshandlingar. Här föreläge icke blott en ringaktning af godt skick, utan ett allvarsam attentat mot den offentliga sedligheten, och hofmästaren begärde i sin herres namn missdådarens strängaste bestraffning, till att börja med målets hänvisande till brottmålsdomaren, under hvars domvärjo saken hörde.

Åklagarens lidelsefulla tal kom flere än en gång blodet att af vrede stiga mig åt hufvudet, men jag förlorade ej det lugn och den besinning, som jag behöfde till mitt försvar. Jag berättade sakens sammanhang, såsom den verkligen tilldragit sig. Jag skildrade med lefvande färger den förföriska situationen och fortfor derpå: »Det låg fjerran ifrån mig att vilja förolämpa contessan, eller rent af, som min åklagare menar, vilja förförva ett attentat; midt på ljusa middagen inträdde jag i en trädgård bredvid vägen, beklagligtvis förledd af ett öfvermod, som jag ej kunde tygla. Jag kunde ej motstå frestelsen att trycka en kyss på munnen af den sofvande flickan, som förtrollade mig genom sin älskvardhet. Det är hela min förbrytelse och jag är beredd att lida det straff den kräfver. Men huru än domen må utfalla, så känner jag mig skyldig att inför detta forum bedja contessan om förlåtelse för mitt öfvermodiga streck. Contessan må till min ursäkt låta gälla, att det begär, jag hyste efter kyssten, dock icke var något annat än en hyllning åt hennes betvingande, ungdomliga skönhet.»

»Hyllning åt hennes ungdomliga skönhet!» kraxade lille gispelaren hänleende fram. Och han upprepade i de häftigaste uttryck de förut framställda beskyllningarne. Det vore lätt att skymfa en värnlös flicka; men med några galanta fraser vore skulden ej så lätt utplånad. Som våra uppgifter rörande sakens sammanhang väsentligt skiljde sig åt, förhörde polisdomaren äfven contessans sällskap och trädgårdsdrängen, som varit vitne till den stora händelsen. De måste motvilligt bekräfta min utsago. Den lille hofmästaren ville emellertid ej tillmäta detta någon betydelse, i det han af alla krafter sökte förstora min förbrytelse, så att polisdomaren slutligen nödgades förklara, att han, om hofmästaren vidhölle sin anklagelse, vore tvungen höra fröken sjelf.

I det samma föll en stol omkull i sidorummet, hvars dörrar voro stängda, och lille gispelaren medgaf med sötsur min, att saken kanske verkligen ej vore så farlig, som han trodde. Polisdomaren höll nu med leende min en liten straffpredikan för mig öfver det opassande i mitt företag och fälde det stora utslaget. Jag dömdes att till straff för kysstöld böta femtio lire till förmån för ortens fattiga.

Jag erlade mina femtio lire, tackade polisdomaren för hans opartiska dom och aflägsnade mig, hjertligt glad öfver att ha kommit från saken för så godt pris. I glädjen öfver att ha äfventyrets obehagligheter bakom mig råkade jag åter in i en öfvermodig stämning, som väckte önskan hos mig att spela den gamle torre hofmästaren något spratt. Dervid lemnade jag icke genast Perosa, som jag nyss förut lofvat mig sjelf.

Det var för öfrigt ännu alldeles för hett att jag skulle kunnat tänka på att gå vidare; jag vände alltså till baka till världshuset, der Anita leende kredensade mig en ny bågare. Under

det jag smuttade på det doftande vinet, grubblade jag öfver, om, efter polismästarens förklaring att vilja höra contessan, stolen i rummet bredvid fallit omkull af sig sjelf eller om det skett genom någon plötslig rörelse hos någon lyssnande person. Hvem jag gissade i denne lyssnande person, behöfver jag väl ej säga. Hvarför skulle väl äfven egarrinnan till den lilla parfymerade handsken ha lemnat rättslokalen före mig? Men för öfrigt förfelade Anitas tillmötesgående mot mig ej sin verkan och jag var nära länka vårt samtal in på ömmare banor...

»Åh, du din skärm,» afbröt baronessan sin make, »derom har du ju ej berättat mig det ringaste!»

»Förlåt mig, kära vän,» urskuldade sig baronen leende; »den gången var jag ju ännu icke gift!»

»Lika mycket, jag ser att du var en skändlig flickjägare...»

»Till dess jag jagat upp det ädlaste villebrådet,» skrattade baronen åter.

»Låt honom berätta vidare, fru baronessa», sade Fritz von Kleeberg; »han bör få prata fullkomligt bredvid munnen, så att vi erfara alla hans nedrigheter på en gång!»

»Samtalet med Anita började, som sagdt, att blifva rätt intressant, fortfor baronen, utan att låta störa sig af de andras hufvudskakningar, »då min gendarm åter plötsligt blef synlig och förstulet blinkade åt mig. Jag ropade således an honom och bjöd honom på ett glas vin, ett anbud som han mottog med tacksamhet. Under det Anita hemtade ett glas till — hon sjelf hade druckit ur mitt — stack gendarmen obemärkt ett bref i min hand. Jag öppnade biljetten och läste:

»Signore! Ni har i dag haft många obehagligheter; för att komma er att glömma dem är man icke obenägen att mottaga edra personliga ursäkter. Infinn er kl. 6 på Via di Fenestrelle.

Min första tanke efter läsningen af denna biljett var på den stackars löjtnant Leonardo... Gendarmen hade emellertid erhållit brefvet från afsändarinnan sjelf och spöket af en engelsk dogg afhåller icke länge ungdomligt blod från ett rendezvous. Jag behöfver ej försäkra er, att jag kl. 6 på slaget var på bestämdt ställe. Min gendarm var så vänlig att ledsaga mig ända till Via di Fenestrelle och sedan helt diskret försvinna.

* * *

Den angifna vägen ledde utur dalen uppför ett berg af medelhöjd och till Fenestrelle, en italiensk gränsfästning, som militäringenjörerna under senare tiden egnat synnerlig uppmärksamhet och som kanske under ett kommande krig kommer att spela en roll. Via de Finestrelle blef betydelsefull för mig, emedan här uppslogs ett af de angenämaste kapitlen i min lefnads bok.

Hon bildar en romantisk bergstig. Till vänster stupar vägen brant ner och skyddas genom en balustrad. Lutad mot denna balustrad har man en härlig utsigt öfver Perosa och dess blomstrande trädgårdar, öfver hela Anconadalen och dess måleriska skönheter. Till höger var den breda vägen begränsad genom höga stenmurar, som omslöto en stor park, hvars vackra, lilla slott utgjorde ett älsklingsställe för Maria Adelaide, Victor Emanuels första gemål, och som är öfvergifvet sedan årtionden tillbaka, eudast anförtrödt åt en skogvaktares uppsigt. Kort sagdt, Via de Fenestrelle egnade sig så som få ställen här på jorden till rendezvousplats för förälskade par, som här förtjusta kunde beundra landskapets skönheter och vara säkra på att icke blifva störda. Vare sig att trafiken mellan Perosa och Fenestrelle ej är synnerligen liflig, eller att invånarne begagna sig af en kortare väg — allt nog, vägen, som jag beträdde, var fullkomligt folktom och jag såg ej ens en fotvandrare.

Jag vek just långsamt kring en tvär krökning, då jag plötsligt på en liten bänk i skuggan af ett väldigt kastanieträd varseblef en ljus fruntimmersdrägt och en röd atlassolfjäder, som rördes af en fin liten hand.

Det var min sagoprinsessa. Jag hade sett fröken Törnros endast i sönnen, då, när den sköna förskräckt uppvaknade och skrek till; det egentliga uttrycket i hennes drag var mig således obekant. En blick på det leende lilla ansigtet med de spelande ögonen lärde mig nu, att jag hade att göra med en liten skärm till flicka, som af rent öfvermod hade beviljat mig ett rendezvous. Jag såg likväl, att den lilla damen var en smula förlägen; men jag var skyldig henne upprättelse och ville hjälpa henne öfver det pinsamma i vårt första sammanträffande. Jag närmade mig aktningfullt och lyfte på hatten.

»Jag är öfverlycklig, min fröken,» sade jag, »att få göra er min personliga afbön...»

»Jag vet redan,» sade hon i något sarkastisk ton, »det var en hyllning åt min skönhet...»

»Jag menade allvarsamt dermed, min fröken, och den sarkastiska tonen i edra ord är alldeles ej på sin plats,» svarade jag. »En blick i er spegel måste ju dessutom säga er, att min förklaring är trovärdig.»

»Nå, ni har ju måst hårdt böta för er handling. Att för en fattig kyss af gendarmer eskorteras till polisen, der undergå inquisition och pinlig behandling och dömas är verkligen en för hård lott...»

»Jag har icke funnit straffet så strängt,» svarade jag leende, »att jag icke för samma pris gerna än en gång ville upprepa min förbrytelse...»

»Åhå, det är icke meningen,» sade den unga flickan i afvisande ton, i det hon kastade en forskande blick på mig och flyttade sig litet längre bort på bänken.

Jag skrattade.

»Så var icke heller meningen med mina ord... Lugna er! En förvillelse är ingen regel och jag brukar icke alltid glömma den respekt, man är skyldig unga damer... Jag ville endast säga, att den röfvade kyssen var så ljuf, att den riktigt ersatte mig för alla följande obehag.

Den lilla var en smula förargad öfver, att hon visat rädsla.

»Inför polisdomaren sade ni ej så,» invände hon gäckande; »när man hörde er der, kunde man tro, att ni kände uppriktigt ånger öfver ert brott...»

»Inför polisdomaren? Åh, hur vet ni det?»

Den unga flickans ansigte färgades af en djup rodnad.

»Ni var ju icke der,» fortfor jag obevekligt. »Eller skulle ni må hända befunnit er i närheten af en viss stol, som föll omkull?»

»Ni märkte det?» frågade hon lifligt. »Ni gissade alltså, att jag var i närheten?»

(Forts.)

Idun gratis erhåller en hvar, som anskaffar 5 abonnenter, af dessa upptager afgiften (å 1 kr. för hvarje kvartal) och insänder den samma till Red. af Idun, Stockholm.

Iduns byrå och expedition

hållas under sommarmånaderna öppna endast måndagar, torsdagar och fredagar kl. 10—1.

Våra barn.

Öfning af venstra handen. I öfnings-skolan vid Stats-Lärarynneseminariet i Wien har man sedan flera år egnat venstra handens uppöfvande särskild uppmärksamhet. Så få de små eleverna i första klassen på handarbetsstimmarne lära sig att förfärdiga snören och snoder, derför att båda händerna behöfvas lika för detta arbete. Hårtill sluter sig enkla syöfningar med tjockt ullgarn på grof stramalj, då barnen få omvexlande sy med venstra och högra handen. Äfven under andra skolåret fortsätts dessa öfningar, ehuru i något förändrad form. Användandet af venstra handen erbjuder ingen svårighet för barnet, ty det är detta fullkomligt likgiltigt, hvilkendera handen det skall användas; det är först senare den venstra handen blir i viss mån oskicklig, i följd af den nästan totala översamheten, hvartill han dömes under uppfostringstiden. Ändamålet med venstra handens uppöfvande är dock ej endast att göra båda händerna lika skickliga, utan än mera att för-bygga den en-

sidiga hållning, hvartill det uteslutas bruket af högra handen för, och hvilken beklagligtvis allt för ofta förorsakar ryggradskrökningar.

Helsovård.

I vår mångläsande och nattvakande tid, då närsynthet och svagsynthet bli allt mera allmänna, borde en hvar förvärfa sig kunskap om, hvad man bör iakttaga, för att i det längsta få bibehålla sin synkraft. En läkare har ställt följande tio råd till vårt förfogande.

1. Vid hvarje arbete, i synnerhet läsning och skrifning samt qvinliga handarbeten, bör du akta på, att tillräckligt ljus faller på arbetet, helst från venster och uppifrån.

2. Undvik att solljuset eller lamp-ljuset faller direkt i ögat eller bländar det genom reflex från snö eller hvitt papper.

3. Lampljus får ej fladdra eller vara ostadigt och ojemnt; ljuslåggen måste döljas af en kupa.

4. Kuporna af mjölgglas äro bäst; kupor och skärmar af matt glas med

inslipade figurer äro högst farliga och skadliga för ögonen. Likaså sådana skärmar, hvilka äro fullkomligt ogenomskinliga såsom de gröna papp- och pappersskärmarne, emedan ögat då ena stunden utsättes för skarpaste ljus och den andra för half skymning.

5. Håll aldrig ögonen för nära arbetet, hvarmed du sysslar. Det blir en vana och alstrar närsynthet.

6. Synkraften anstränges starkt och onödigtvis, om man sysslar med finare arbete i s. k. korsljus.

7. Smärta ögonen eller tåras eller vilja bokstäfverna vid läsning eller skrifning löpa tillsammans, bör man genast lägga arbetet och en stund hvilat ögonen genom att blicka bort i fjerran. Blir förhållandet det samma, när arbetet återtages, bör man helt och hållet afstå från detta.

8. Man bör aldrig läsa, då man ligger, går eller åker, det må nu vara i jernbanvagn, spårvagn eller någon annan vagn, ty ögonen lida betydligt deraf. Äfven vid tillfrisknandet från någon svårare sjukdom bör man skona ögonen.

9. Glasögon böra endast nyttjas efter läkares förordnande. De få ej bäras ständigt och användas vid hvarje arbete, emedan detta mera skadar än gagnar. Det samma gäller om färgade glasögon.

10. Man bör skydda ögonen för häftig öfvergång från ljus till mörker och sträfva att genom ett förnuftigt lefnadsätt, i synnerhet genom riktig fördelning af sömn och vaka stärka sina ögon.

Huskurer.

Ett förträffligt medel mot diarrhé, användbart äfven för barn, är följande: En äggula slås med två matskedar hvitt krossocker, tills den blir fullkomligt hvit och skummig, då man långsamt ihåller ett litet dricksglas — två deciliter — gammalt och godt hvitt vin, som röres dermed. Blandningen tages sedan med sked liksom medicin. Mängden beror på patientens ålder; små barn få t. ex. en tesked hvarje halftimme. Om man i stället för det hvita vinet tager ett vinglas malaga,

John Hultenbergs Tricotvaruhandel, Regeringsgatan 28, Stockholm.

PLATSSÖKANDE.

En ung flicka, som med höga betyg genomgått 8-klassigt elementarläroverk och sedan innehaft plats som lärarinna, önskar till hösten dylik anställning för att undervisa i vanliga skolämnen, språk och de första grunderna i musik. Svar: »M», Mohärad. [440]

Bildade flickor från goda hem söka platser som guvernanter, lekturer, sällskap och hjälp i hemmen genom **Th. Tjåders inackorderingsbyrå**, [444] Malmkilnadsgratan 38.

I en bildad och fin familj, helst i Stockholm eller i närheten deraf, önskar en ung flicka, som genomgått en god skola och sedan under två år i Stockholm studerat språk och musik för framst. lärare, plats endera som sällsk. o. hjälprea eller att undervisa barn i vanl. skoläm. o. musik. Refl. härå torde godhetsf. insända svar till »A. B. C.», S. Gumelius annonsbyrå, Stockholm. Goda betyg finnas. G. 480x1 [447]

En ung flicka önskar komma i ett vänligt hem för att undervisa mindre barn i svenska ämnen och språk, äfven stenografi. Små pret. Svar till »En bland de många», Iduns byrå. [452]

En

ung flicka af aktad familj önskar plats i ett bildadt hem för att gå frun till handa i alla lättare hushållsbestyr. Dock vill hon blifva ansedd och bemött såsom en medlem af familjen och komma i åtnjutande af ett bildande umgänge. Sökanden är villig betala en årsafgift af 100 kr. eller mer, beroende på öfverenskommelse. Svar härå förväntas före d. 19 aug. under adr.: »A—s—én», Uddevalla, poste restante. [448]

DIVERSE.

Landsortsboar

kunna få hvarjeh. uppdrag utförda genom undert. Se annonsen i n:r 15 af Idun. Postadr.: Engelbrektsgr. 31 A. Telegrafadr.: Ströms, Stockholm. [300] **Maria Ström**, född *Klockhoff*.

KÜLLE
Svenska Konstväfnader
och Broderier.

Yllestramaljer, alla färger, Garn och Silke.

Förklädestyger, ylle och bomull.

Äkta färger.

Originalmönster.

Bästa materialier.

Beställningar utföras af Möbelygger, Mattor, Draperier m. m. i hvilken stil som önskas. Moderata priser.

Stockholm, Drottninggatan 36.

Tillverkningsort:
Lund (Thora Kulle).

Filial:
Göteborg (Svenska industrimagasin.) [37]

Regeringsgatan
N: 9
O. G. Hallberg
JUVELERARE, STOCKHOLM
N: 22
Fredsgatan [38]

krusbär — ej för mogna. Der efter kokas de en god timma. Förvaras i glasburk med vaxadt papper öfver.

Bakning.

Farinbröd. 1½ skålp. brunt farinsocker upplöses uti 1½ kvarter vatten och kokas tills det blifver en tunn sirap, hvilken hälls upp att kallna. Sedan iröres 1 matsked finstött kanel och ½ kvarter smält smör. 1 lod hjorthornsalt upplöses i 3 matskedar ljunt vatten; sist tillsättes så mycket mjöl, som fordras till en lös deg. Den utkaflas lagom och naggas tätt, bäst med rullnagg, uttages med små kakmått och gräddas i lagom ugnsvärme. *Caroline.*

Goda strufvor. 8 äggvitor, 1 ägggula, 13 lod socker, 15 lod mjöl och 5 droppar citronessence. Äggen vispas väl, sedan iröres sockret, så mjölet, sist citrondropparne. Under tiden sätter man riktigt god flottyr, tillsatt med litet smör, på elden i en kastrull, som i genomskärning är ungefär 4 à 5 verktum. Då flottytren kokat en stund och är alldeles klar, dryper man af smeten med sked i en ej för vid tratt, som derpå hastigt svänges i ringlar öfver flottytren. Då strufvan är brun på undre sidan, vändes den med två gafflar och är sedan snart färdig. Man upplägger den då på tjockt gråpapper eller på spisbröd, så att flottet får afrinna. Sedan drypes ny smet i pannan. Af satsen blir ungefär 18 strufvor. Elden bör vara jemn men ej särdeles stark, ty då brännes flottytren lätt. *Ida.*

Elinkakor. 1 ägg vispas väl tillsammans med 35 ort fint socker, sedan iröres 12 ort skalad och rifven sötmandel jemte ett par bittermandlar samt en matsked skiradt smör och en tesked hvetemjöl. Med en tesked läggas små plättar på en väl smord plåt. Gräddas i rätt varm ugn. Af satsen blir omkring 35 à 40 kakor. *Lina.*

Smörkransar. 1 skålp. godt, urtvättadt smör arbetas väl tillsammans med 18 ort skalad och rifven sötmandel, några bittermandlar samt ½ skålp. socker. Mjöl iröres, så att degen går ledigt genom en sprits. Af satsen blir omkring 75 à 80 kransar. *Lina.*

Efterrätter.

Kejsartårta. 1 punschglas skiradt smör, 1 dito mjöl samt 1 ägg röras tillsammans och gräddas i en stekpanna, hvarefter sylt påbreddes och en likadan sats tillredes och lägges ofvanpå. Vispad grädde kan sedan hållas öfver eller också glasyr. *Lina.*

Drycker.

Rabarbervin. Sedan 3 år till baka bereder jag årligen ett godt, kylande och uppfriskande vin af rabarberstjelkar. I maj och juni, då den första rabarberskörden erhålles, är rabarbern bäst, men då man gerna vill använda denna skörd för andra ändamål, kan man taga andra skörden till vinberedning. Skulle rabarbervinet blifva känt och omtyckt, kunde vi odla hela åkrar med denna växt utan bekymmer för vinlöss, jordbeskaffenhet och klimat och skulle då hafva en uppfriskande dryck, perlande och mousserande som champagne, hvarmed vi kunde släcka vår törst.

Vid beredningen af vinet förfar man på följande sätt. Man kan dock genom större sockertillsats göra vinet starkare och mera sprithaltigt.

Man tager endast stjelkar och större nervgrenar, lägger dem på ett fullkomligt rent hackbräde af trä och bultar dem något med en träklubba, dock så att ej för mycket saft går förlorad eller fibrerna skilja sig från hvarandra. Sedan läggas stjelkarne i vatten för att

mjukna. Till 4 kilo bladstjelkar tages 6 liter vatten; stjelkarne få sedan ligga deri väl öfvertäckta 8—10 dagar. Efter denna tid slås det hela i en fruktpress, saften pressas väl ut och fylls på rena, väl svafade fat. På den efter pressningen återstående stjelkmassan kan man gjuta litet vatten, som sedan kan begagnas till påfyllning. I fatet sätter man till 6 liter saft 1 kilo socker och låter sedan jäsnigen försiggå i lätt sprundadt fat på samma sätt som hos bärvin. Till befordrande af jäsnigen tages för 10—15 öre pulveriserad vinsten till hvarje hektoliter saft. Vinstenen är dock ej nödvändig, om jäsnigen sker kraftigt den förutan. Sedan jäsnigen upphört — efter ungefär en vecka — kan man tillsätta ännu mera socker. Fatet, som ständigt måste vara sprundfullt, tillslutes nu fast och får ligga en månad, hvarefter vinet tappas på flaskor. Ju äldre vinet blir, ju starkare och finare blir det.

Till en hektoliter vin har jag tagit 64 kilo stjelkar och 16 kilo socker, men, som jag redan sagt: — socker efter behag.

Smultronpunsch. En kanna arrack slås på 2 kannor mogna skogssmultron att stå i en half vecka i en öfvertäckt kruka. 5½ @ socker och 6 kvarter vatten kokas upp; smultronen pressas lätt genom en handduk, men ej så hårdt att fröna falla ned i den klara saften. Sockervattnet, som nu är i kokning, slås tillsammans med saften, som öses tills den blir kall, hvarefter den buteljeras och hartsas. *A—eli.*

Hvarjehanda.

Fettnäring för friska och sjuka. Fetts lättsmälthet är mycket olika. Sådana fettämnen som äro lättsmälta, apptagas lättare än de svårsmälta. Så till exempel assimileras olivolja lättare än smör, och fläskfött lättare än oxeller färtalg. De välgörande verkningsgarne af fiskleiverolja och fet sill synas sålunda bero på dessa omständigheter. Patienter, som aföndra otillfredsställande galla, hvilken fordras för fettets upptagande i organismen, och sjuka, som lida af tarmkatarr, hafva svårt att upptaga fettämnen och böra derfor isynnerhet akta sig för svårsmälta sådana.

Innehållsförteckning:

Helsövärd i barnkammaren. Ur det i dagarne utkomna arbetet »Våra barns framtid.» — Viktoria Benedictsson (porträtt). — Hvad hörer till ett ungt äkta pars bosättning? Priskskrift af *Eeth.* — Båken och blomman. Poem af *F. M. C.* — Dagsländan. Af *S. E.* — Hos postmästarns. Skiss af *Kleopatra.* — Resultatet af Iduns tredje pristävling. — Två kysarsar. Novellet af *Hugo Klein.* — Våra barn. — Helsövärd. — Huskurer. — Hushållet. — Matlagning. — Bakning. — Efterrätter. — Drycker. — Hvarjehanda.

Annonsor.

Annonspris: 25 öre pr petitrad (= 10 stafvelser). Ingen annons införes under 1 kr.

LEDIGA PLATSER.

Auf nächsten Herbst od. früher wird von einer guten Familie auf dem Lande eine deutsche Jungfer gesucht. Offerten sind unter chiff. »R. R.» an die Station Wingåker zu richten. [445]

En bättre flicka kan, mot det att hon vill undervisa två minderåriga bar i de första vanliga skolämnena, erhålla plats i familj på landet med fritt vivre, i det hon kan få lära sig hushållsgörömmål. Svar emotes till »F. N.», Nybro, poste restante. [446]

får man ett särdeles välsmakande och stärkande medel, i synnerhet lämpligt för svårt sjuka och rekonvalescenter, hvilka hafva ringa aptit och ej kunna fördraga mycket föda på en gång.

Constance.

Hushållet.

Soja. Fläsklake (helst), annars köttlake kokas upp och skummas samt ställes att kallna till dagen derpå. Då tages deraf till 11 kvarter 1¼ skålp. socker, hvilket brynes torrt i en jernpanna; derpå isläs 1 jumfru sirap, 1 skedblad smör 1 pepparpung (köpes på apoteket), 1 struket skedblad stötta nejlikor; när detta är väl blandadt i pannan, ihålles laken och uppkokas, hvarefter den afredes med 7 lod potatismjöl, sönderrördt i litet vatten. Sojan tappas sedan på buteljer, korkas väl och kan förvaras hur länge som helst och med fördel användas både vid matlagning och vid bordet.

A. L.

Kryddsill. Till 80 stycken strömming tages ½ kanna ättika, uti hvilken sillen lägges 24 timmar. Upptages derefter och nedlägges hvarfals med följande kryddor: 15 ort stött starkpeppar, 12 ort kryddpeppar, ½ skålp. socker, 1 handfull lagerbärsblad, för 8 öre spansk humle, 1 kvarter salt. Efter 3 veckor kan sillen ätas och håller sig året om.

Matlagning.

Sillpudding. Ett halfstop mjölk och en kopp risgryn kokas, tills det blifver lagom tjockt; deri röres tvenne fint hackade fetsillar, socker och peppar samt sist tvenne ägg, som äro vispade i grädde. En form bestrykes med smör, massan lägges deruti och gräddas i lagom varm ugn. Serveras varm med smörsås. *Aida.*

Gäslieferpastej. Man hackar den råa lefvern och pressar den genom en sil. Till 4 lefrar tager man ¾ @ fläsk, kokar det och blandar det, fint hackadt, med lefvern; dessutom tillsättes fint stötta skorpor, 2 ägg, en liten kopp buljong samt salt, peppar, citronskal och kryddor efter behag. För öfrigt är förfaringssättet det samma som för harpastej. Denna pastej kan äfven tillredas af svin- eller kallefver. *Viva.*

Fyld kalfbringa. En vacker kalfbringa kokas och medan den är varm utdragas alla benen, hvarefter den lägges i press, derpå brynes den och skäres i lagom stora bitar, men lägges som vore den hel på fatet; bringan öfverlägges och döljes med risgröt, som blandas med smör och litet socker; sedan öfverpenslas den med vispade ägg och öfverströs med stötta skorpor. Derefter föres den in i ugnen att blifva gulbrun. Ätes med vanlig steksås.

Potatispudding. Kokad potatis hackas så fin som gryn, hvarefter den uppblandas med 3 äggulor, 4 skedblad smält smör, 4 dito söt grädde, litet muskot och ett rågadt skedblad mjöl. Detta hälls i smord form och gräddas i ugn.

Blomkålspudding. ¼ kanna förväld blomkål, klufven i små bitar, tillagas. I en panna fräses 2 rågade skedar smör, 2 strukna dito mjöl och dertill slås ¼ kanna god mjölk, 1 sked socker och litet stött muskotblomma samt vispas tills det kokar och är tjockare än välling, då det slås upp att kallna. Då blandas deri 4 à 5 ägg och litet salt. Blomkålen slås deri och allt samman slås i en djup form samt gräddas i ugn. Serveras till hvilken köttträtt som helst.

Krusbärsallad. ½ kvarter ättiksprit, ½ skålp. socker, 1 handfull nejlikor, bra mycket kanel; detta uppkokas. Derefter ilägges 1 kanna väl rensade

LEVERIN & C:o

61 Drottninggatan 61
3 tr. upp

få härmed rekommendera sin nya, tidsenliga

All slags
Fotografering
utföres omsorgsfullt
enligt nutidens fordringar.

Med största högaktning

LEVERIN & C:o

[46]

Föräldrar!

I ett godt hem, beläget i helsosam trakt nära järnvägsstation i Östra Vermland, kan en flicka om 10 à 12 år blifva inackorderad för att jemte tvenne döttrar deltaga i undervisningen, hvilken meddelas af från Kongl. lärarinneseminarier i Stockholm utexaminerad lärarinna. Pris 60 kronor i månaden. Svar under adress »Sällskap» torde sändas till Stockholm, Linnégatan 16, 1 tr. upp, eller Persberg, Vermland, poste rest. [449]

Orientalisk Liljemjolk

är det fin-finaste skönhetsmedel, öfverträffande alla hittills kända. Liljemjölken utplånar skrynklor och föryngrar i hög grad, gör huden ren, klar, mjuk och vit, borttager finnar, reformar, lefverfläckar, s. k. pormask, solbränna, fräknar m. m. Försäljes jemte beskrifning à 2 och 3 kr. pr flaska, den veritabelt äkta endast hos

Fru O. Stråle,

Parfymhandeln, Drottninggatan 6.
Obs.! Sändas till landsorten mot efterkraf. [380]

TJULANDER & C:o,

VINHANDEL,

55 Drottninggatan 55,

rekommendera sitt väl sorterade lager af endast äkta utländska

Viner och Spirituosa.

Särskildt framhålls: finare **Champ.-Cognac** från de förnämsta firmor, flere år här i lager, **Bordeaux-viner** af välkända firmor, **hvitt Portvin**, särdeles omtyckt, samt för sommarsäsongen: **extra fint Kallskålsvin à 3 kr. pr kanna.** [313]

1 à 2 skolflickor kunna erhålla god inackordering i Upsala. Pris 35 kr. pr månad. Närmare meddelar Sparbankskassören, fröken M. Wattman, Upsala. [439]

Herrar Affärsmän!

Tidningen **ÅMÅLS-POSTEN** är Dalslands enda tidning, har stor spridning, utkommer tvenne gånger i veckan. Annonispris 8 öre petitråd. [436]

Kökskalender. Oumbärlig hjälpeda för husmödrar, innehållande 177 matrecept för så väl det borgerliga som stora köket. Till salu i alla boklädor för 1 krona. [414]

J. G. Hammars

Lampkök.

Stor värmeförmåga. Brinna luktfritt. Brilljant belysning. Pris: enkla med veke 4-6 kr., extra solida 7-8 kr., med 2 vekar 12 kr. Fullkomlig belåtenhet garanteras hvarje köpare. [292]
J. G. HAMMAR,
30 Malmstinsnadsgatan

**Greta Landsort
BRODÖS**

Klara Norra Kyrkogata 7 B, 3 tr. [428]

I dagarne utkommer:

Våra barns framtid.

Svensk öfversättning från den danska bearbetningen af

»Parental Commandements.»

Engelska tidningar och författare säga om detta arbete:

"Mycket förståndiga råd, qvick form, — intressant, lärorik, väl tänkt och korrekt".

"Det fins många bildade menniskor, för hvilka denna bok skall blifva en välsignelse".

"Vi känna ingen bok, som på ett så uttömmande och underhållande sätt behandlar barnavården".

"En värdefull liten bok. Jag känner ingen bok, som innehåller en tiondedel så många förståndiga, moraliska och sunda råd".

"En nyttig bok, som jag skulle velat lära känna för 20 år sedan".

The Lancet.

Wilkie Collins.

Newcastle Chronicle.

Mr S. Hall.

Professor Max Müller.

F. W. Tornberg

Urfabrikör

STOCKHOLM

14 Gustaf Adolfs torg 14

Prisbelönt

i Sverige och i Utlandet. [339]

Vårt r:a Hushålls-, Pariser- och **Intubi-Kaffe**, hvars godhet garanteras, rekommenderas hos hvarje sparsam husmoder.

Stockholms Intubi-Kaffefabrik,
N:r 4 Klara östra gata n:r 4. [228]

Prenumerera på försök från 1 aug. på

"DAGEN",

Stockholms nyaste dagliga tidning.

Utkommer hvarje helgfri dag. Innehåller nyheter af alla slag, lättlästa berättelser, klippföljetong, porträtter till dagskrönikan m. m. och från augusti månad hvarje vecka en prisgäta, för hvilken rätta lösning

10 kr. premier hvar vecka utbetalas mot insändande af prenumerationsskvitto.

Har i Stockholm redan uppnått en upplaga af **12,000 ex. pr dag.**

Kostar i prenumeration för augusti månad endast **40 öre** och från augusti månads början till årets slut endast kr. 1: 80, postarvodet oberäknadt.

»Dagen» är således utan jemförelse **Sveriges billigaste tidning.**

Annonser **8 öre** pr rad.

Kommissionärer antagas.

OBS! Prenumerera å närmaste postanstalt.

»Dagens» expedition,

[450] Gamla Kungsholmsbrogatan 35.

Kurs i klädsömnad

gifves af undertecknad för ett begränsadt antal elever. **OBS.** Eleverna förfärdiga egna klädningar.

Bernadina Nicodemi,
Regeringsgatan 47, 3 tr. upp öfver g. [135]

Engelska Magasinet

38 Regeringsgatan 38, 1 tr. upp. Tricotvaror af bästa qualité, Serger, Velveteen, Flaneler, Barnskor, Vårhattar för babies, Bärkappor. Utmärkta Téer m. m. [252]

Undervisning i klädsömnad

utan all profning meddelas på kort tid till billigt pris. Tillklippningar verkställas och alla sorters mönster säljas.

Aug. Åströmmér,
Drottninggatan 24, ö. g. 2 tr. upp. [451]

General-Depôt

af **Bengers**

Normal-Ylle-Underkläder

för Herrar, Damer och Barn.
Normal-Lakan, Örngott, Kamelhårfilter och Åder-förbands-bindlar.

Platina-Lampa (luftrenande) och **Ozogen.**

En gros och detalj. — Kataloger och priskuranter gratis.
GÖSTA VIDINGHOFF,

19 Drottninggatan 19. [113]

Stort lager af

Barnkläder för alla åldrar,

till och med 14 år.

Goda tyger. Nya och smakfulla modeller. Billiga priser.

Allm. Telef. 68 40.

H. Nyström,

2 Stora Vattugatan 2,

hörnhuset vid Brunkebergstorg. [365]

Lacave y Ca, Cadiz. Äkta Spanska Viner i Stockholm. Försenska Terrassen och Kungsgatan n:r 7. Telefon: 54 50.